

พ.อ.ประพัฒน์ จันทรโอชา ณ อนุสรณ์สถาน เสรีไทย สายนิสิตจุฬา นร.สท.2488

บทความพิเศษ

ผมไม่เคยทราบมาก่อน ว่า พ.อ.ประพัฒน์ จันทรโอชา คือใคร

ผมไม่เคยทราบมาก่อนว่า พ.อ.ประพัฒน์ จันทรโอชา จบวิศวะ จุฬา

ผมไม่เคยทราบมาก่อนว่า ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอนุสรณ์สถาน นร.สท.2488

ผมเพิ่งจะทราบเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2563 ว่า พ.อ.ประพัฒน์ จันทรโอชา เป็นบิดาของพลเอกประยุทธ์ จันทรโอชา และได้ถึงแก่อนิจกรรม ในวันนั้น

ก่อนอื่น ผมต้องขอแสดงความเสียใจต่อท่าน นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทรโอชา ซึ่งได้สูญเสียบิดาไป

แต่ก็ต้องขอแสดงความยินดีต่อพลเอกประยุทธ์ จันทรโอชา ที่ท่านมีบิดาเป็นผู้กล้าหาญ ร่วมขบวนการเสรีไทย สายนิสิตจุฬา นร.สท.2488 เพื่อต่อต้านผู้รุกรานประเทศไทย ในขณะนั้น

จนมีชื่ออยู่ที่อนุสรณ์สถาน ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อรำลึกถึงนิตินิตกลุ่มนี้ ที่ได้อาสาสมัครไปร่วมรบ

หินก้อนนี้คือจิตที่ประกาศ

ความมุ่งมั่นมั่นอันสูงส่ง

เอกราชของชาติไทยต้องดำรง

และขืนยงคงสถิตนิรันดร์

ต้องขอแสดงการระต่อ **จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย** ที่มีความคิดริเริ่มสร้างอนุสรณ์สถานนี้ขึ้น เพื่อรำลึกถึงชาวจุฬา ที่พร้อมจะสละชีวิตเพื่อชาติได้ ในยามกับขัน และชุมชนคนจุฬาก็ได้สลักชื่อไว้ อย่างไม่มีวันลืมเลือน

ชุมชนอื่นของประเทศไทย จะไม่เอาอย่างบ้างหรือ ว่า ถ้าคนในจังหวัดของท่าน ในท้องถิ่นของท่าน ในบริษัท หรือ กระทรวง หรือองค์กรของท่าน ได้ยอมสละชีวิตเพื่อความ ยืนยงคงไว้ของชาติไทย ก็น่าจะได้อนุสรณ์สถานของชุมชน นั้น สลักชื่อ และเหตุการณ์ของประวัติศาสตร์ไว้บ้าง เพื่อความ

ภาคภูมิใจแก่ชาวชุมชนนั้นๆ เพื่อเป็นเกียรติ และอนุสรณ์แก่ ผู้ที่ยอมปวารณาตน หรือเสียชีวิตไปแล้วเพื่อชาติไทย

เช่นเดียวกับที่ชุมชนคนจุฬา ได้ทำไว้

ผมขอคัดบทความเรื่อง **“อนุสรณ์สถาน ผู้สละชีพ เพื่อชาติตามท้องถิ่นต่างๆ”** ของประเทศไทย บางตอน มาลงไว้ดังนี้

ประเทศไทย

คนไทยผู้สละชีวิตเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไทย หรือ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกรณีของรัฐต่อสังคมโลกมีอยู่ มากมาย สืบเนื่องกันมาหลายต่อหลายทศวรรษ และในหลาย พื้นที่ ดังจะได้กล่าวจากปัจจุบันย้อนหลังไปยังอดีต ดังนี้

การสู้รบใน 3 จังหวัดภาคใต้

(พ.ศ.2547 - ยังไม่สิ้นสุด)

การสู้รบใน 3 จังหวัดภาคใต้ (พ.ศ.2547 - ยังไม่ สิ้นสุด) ในปัจจุบันคนไทยจากภาคต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นครู ข้าราชการลูกจ้างของรัฐ ทหารพราน ทหาร 3 เหล่าทัพ ตำรวจ ซึ่งมีพื้นเพมาจากจังหวัดต่างๆ ได้เสียชีวิตไปมากมายหลาย พันคน เพื่อรักษาไว้ซึ่งผืนแผ่นดินไทยใน 3 จังหวัดภาคใต้ รายชื่อของท่านเหล่านี้ จะไปจารึกอยู่ที่ใด เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ คนรุ่นหลัง หรือเพื่อที่ระลึกแก่ชาวจังหวัดนั้น หากอนุสรณ์ สถานมีอยู่ในแต่ละจังหวัดหรือแต่ละภาค

ถ้าไม่มีอนุสรณ์สถานรวมที่ใดสักแห่ง ชนรุ่นหลังจะ รู้จักกรูจูลิง ปงกันมุด หรือไม่ และหากไม่มีอนุสรณ์สถาน ของชาวจังหวัดเชียงราย สำหรับชาวเชียงรายที่สละชีพเพื่อ ความเป็นไทยแล้ว คนเชียงรายจะไปเคารพ และรำลึกถึงกรู จูลิงได้ที่ไหน

แล้วหมวดดี (ร.ต.ต.กฤตติกุล บุญลือ) ซึ่งเพิ่งจบมา จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ก็จะถูกสลิ้มเลื่อนไป หากเราไม่มี อนุสรณ์สถานที่จะจารึกชื่อเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็ ณ จังหวัดที่เขา ถือกำเนิด หรืออนุสรณ์สถานรวมสำหรับการสู้รบและสละชีพ เพื่อรักษา 3 จังหวัดภาคใต้

การสู้รบนอกประเทศ

เพื่อความอยู่รอดของประเทศไทย

ประมาณปี พ.ศ.2515 คอมมิวนิสต์กำลังรุกขยายตัว มาในคาบสมุทรอินโดจีน นอกจากกำลังรบกันอย่างถึงพริก

ถึงจิงในประเทศภูมิภาคนี้เปิดเผยแล้ว ยังได้ส่งกองกำลัง แทรกซึม เข้ามาในประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย อาสาสมัครชาวไทย นับหมื่นจึงต้องออกไปสู้รบนอกประเทศ ต้องล้มหายตายไป อย่างนิรนามหลายพันคน เราจะมีอนุสรณ์สถานสำหรับเขาไหม เรียกว่า อนุสรณ์สถานสำหรับผู้สละชีวิตในการสู้รบนอกประเทศ เพื่อป้องกันประเทศไทย

หรือหากแต่ละจังหวัดจะมีอนุสรณ์สถานของตนเอง เพื่อผู้สละชีวิตในการสู้รบต่างๆ ก็จะมีชื่อท่านเหล่านี้ ในฐานะชาว จังหวัด..... “ผู้สละชีวิตในการสู้รบนอกประเทศเพื่อป้องกัน ประเทศไทย”

สงครามร่มเกล้า พ.ศ. 2524

เราจะจำได้ว่า เคยมีการพิพาทเรื่องดินแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแย่งชิงพื้นที่ที่ยังมีเขตแดนไม่แน่นอนทั้งฝ่ายไทย และประเทศเพื่อนบ้าน ส่งกำลังเข้าสู้รบกันอยู่ริมแม่น้ำเหือง จังหวัดเลย และยึดที่มั่นบนภูเขาจนถึงกับกองทัพอากาศต้องส่งเครื่องบินเข้าไปช่วยทิ้งระเบิด

การสู้รบครั้งนั้น ทหารไทยเสียชีวิตไปไม่น้อย เขาเป็นคนที่มาจากจังหวัดต่างๆ ของประเทศ ชื่อของเขาได้มีปรากฏอยู่ ณ อนุสรณ์สถานที่ได้บัง ในเมืองโด้บัง เพื่อให้ชาวเมืองนั้น และบุตรหลานของทหารกล้าเหล่านั้น ได้ระลึกถึงและภาคภูมิใจในความเสียสละของบรรพบุรุษของเขา

การรบเพื่อต่อสู้กับลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศ

(ระหว่างปี พ.ศ.2510 - 2522)

สมรภูมิกระจายไปทั่วประเทศไทย ทั้งที่ร้อยต่อสามจังหวัดทั้งที่จังหวัดน่าน เพชรบูรณ์ เชียงราย ในภาคเหนือ สกลนคร นครพนม ศรีสะเกษ ฯลฯ ในภาคอีสาน สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ชุมพร ฯลฯ ในภาคใต้

ทุกคนคงจะลืม พ.อ.อิทธิ ลิมาภรณ์ และทหารกล้า รวมทั้งตำรวจ และพลเรือนอีกหลายพันคนที่เสียชีวิตในการสู้รบที่เขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ถึงแม้จะมีอนุสรณ์สถานของเขาอยู่ ณ เขาค้อ แต่โดยที่เขาเป็นชาวจังหวัดต่างๆ ที่ถูกหลานกันำ จะได้รับความภาคภูมิใจว่าบรรพบุรุษของเขาจากจังหวัดนั้น ได้มีส่วนร่วมในการปกป้องประเทศชาติ และมีอนุสรณ์สถานพร้อมรายชื่ออยู่ในจังหวัดนั้นๆ

ทุกคนคงจะลืม ร.ท.ทนายาท กล่องตรวจโรค ซึ่งได้รับมอบหมายให้คุ้มกันการสร้างทางของกรมทางหลวง ที่ถูกเหล่าคอมมิวนิสต์ล้อมยิงขณะปฏิบัติหน้าที่ทางภาคเหนือ แล้วยังใช้ปืนจ่อยิงศีรษะขณะบาดเจ็บ ซ้ำอีกด้วย

โดยที่ ร.ท.ทนายาท มีมารดาเป็นชาวเชียงราย ชาวเชียงราย น่าจะมีความภาคภูมิใจที่จะเห็นชื่อเขาปรากฏอยู่ ณ อนุสรณ์สถานที่มีรายชื่อชาวเชียงรายทั้งหมด ที่เสียชีวิตในการสู้รบครั้งต่างๆ เพื่อป้องกันประเทศ

ชาวเชียงรายอีกไม่น้อย คงจะเสียชีวิตที่ อ.นาแก จ.สกลนคร หรือที่ อ.ฉวาง จ.นครศรีธรรมราช ร่วมกับชาวจังหวัดอื่นอีกจำนวนมาก ในอดีตพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานเพลิงศพวีรบุรุษเหล่านั้นทุกปี ณ

วัดพระศรีมหาธาตุ ปิยะหลายร้อยคน

เขาเหล่านี้ ไม่ควรได้รับการลืมเลือน แต่ควรได้รับการยกย่องเชิดชู ระลึกถึง โดยอนุสรณ์สถานของจังหวัดนั้นๆ

สงครามเวียดนาม (พ.ศ.2500 - 2518)

ประเทศฝ่ายโลกเสรีหลายประเทศ รวมทั้งสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศไทย ได้ส่งกองกำลังทหารเข้าไปสู้รบช่วยประเทศเวียดนามได้อยู่หลายปี เพื่อมิให้ลัทธิคอมมิวนิสต์สามารถเข้ามายึดครองภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ รวมทั้งประเทศไทย

ทหารไทยทั้ง 3 เหล่า ที่เสียชีวิตในสงครามเวียดนาม จึงเป็นผู้ที่เสียสละชีวิตเพื่อป้องกันภัยที่จะมาจากภายนอกให้กับประเทศไทย ชื่อของเขาจึงควรได้รับการจารึกไว้เพื่อความทรงจำ ณ อนุสรณ์สถานของจังหวัดที่เขาถือกำเนิด และเพื่อเป็นที่ภาคภูมิใจของชาวจังหวัดนั้นๆ ของผู้สืบสกุลของเขา

สงครามเกาหลี (พ.ศ.2493- 2496)

เมื่อเกาหลีเหนือยึดตราทัพข้ามเส้นขนานที่ 38 บุกเข้ายึดกรุงโซล เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2493 สหประชาชาติ (UNO)

ก็ได้มีมติให้ยกกองกำลังเข้าช่วยเกาหลีใต้ และมีประเทศสมาชิกอีก 15 ชาติ รวมทั้งไทยส่งทหารเข้าไปร่วมรบด้วย การรบในฤดูหนาวนั้นว่าทารุณ เพราะทหารไทยไม่คุ้นเคยกับอากาศหนาว จึงได้เสียชีวิตไปนับร้อยคน

ถึงแม้ชื่อของเขาจะปรากฏอยู่ ณ อนุสาวรีย์ทหารผ่านศึกเกาหลี แต่ถ้ามีอนุสรณ์

สถานในจังหวัดต่างๆ สำหรับชาวจังหวัดเหล่านั้นได้พลีชีพเพื่อชาติ ชื่อของเขาก็ควรได้รับการจารึกไว้เป็นเกียรติเช่นกัน

สงครามโลกครั้งที่ 2 (พ.ศ.2482 - 2488)

นับว่าเป็นสงครามที่กระจายไปทั่วโลก ทหารและประชาชนชาวไทยต้องเสียชีวิตในการสู้รบกับญี่ปุ่น ผู้บุกกรุกเข้ามาเมื่อเดือนธันวาคม 2484 ต้องเสียชีวิตในการสู้รบในอินโดจีน และแคว้นไทยใหญ่ ต้องเสียชีวิตในการเป็นเสรีไทย และในการถูกโจมตีทางอากาศมากมาย ผู้สละชีวิตเพื่อป้องกันประเทศเหล่านี้ ควรได้รับการยกย่องจากเมือง หรือจังหวัดที่เขามีพื้นเพอยู่เช่นเดียวกับชาวบ้านบางระจัน โดยมีการสร้างอนุสรณ์สถานไว้ให้คนรุ่นหลังได้รำลึกถึงในจังหวัดนั้นๆ หรือในอำเภอ นั้นๆ

บทสรุป

จากการที่ได้พบเห็นอนุสรณ์สถาน ในการเดินทางรอบโลก ของผมคราวนี้ ผมจึงใคร่ นำเรื่องมาเล่าสู่กันฟัง การ

มีอนุสรณ์สถานในจังหวัดต่างๆ สำหรับชาวจังหวัดนั้นๆ ที่สละชีวิตเพื่อปกป้องประเทศชาติ หรือการมีอนุสรณ์สถานในบางอำเภอ หรือตำบลใหญ่ สำหรับชาวอำเภอหรือตำบลนั้นๆ ย่อมนำมาซึ่งความภาคภูมิใจให้แก่ชาวจังหวัด อำเภอหรือตำบลนั้นๆ ว่าคนพื้นเพของตนได้มีส่วนร่วมในการดำรงอยู่ของประเทศไทย สร้างเกียรติประวัติให้แก่ลูกหลานและผู้สืบสกุล ให้เห็นว่าบรรพบุรุษได้สละชีพ เพื่อรักษาผืนแผ่นดินมาแล้ว เราจึงควรต้องรักษาสืบต่อไป

ขอฝากบทความนี้ไว้ให้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด, นายกเทศมนตรี อบจ.จังหวัดต่างๆ อบต.ตามอำเภอและตำบลต่างๆ ไว้ประกอบการพิจารณา หากอนุสรณ์สถานเหล่านี้มีไว้ในสวนสาธารณะ หรือตามวงเวียนใหญ่ๆ หรือ ณ ที่ดินของอนุสรณ์สถานโดยเฉพาะ ก็จะเป็นเกียรติประวัติอันสูงส่งแก่ท่านซึ่งเป็นคนในจังหวัด อำเภอ หรือตำบลนั้นๆ เอง

ในอนุสรณ์สถานแต่ละแห่ง ควรมีรายชื่อสงครามหรือการสู้รบครั้งต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย พร้อมทั้งรายชื่อวีรบุรุษผู้สละชีพเพื่อความดำรงอยู่ของชาติไทย เพื่อความเป็นไทย คือ

อนุสรณ์สถานชาวจังหวัด ผู้สละชีพเพื่อชาติ

- การสู้รบใน 3 จังหวัดภาคใต้ (พ.ศ.2547 -
- การสู้รบเพื่อป้องกันการรุกรานจากภายนอก (เช่นกรณีร่มเกล้า เขาพระวิหาร)
- การสู้รบเพื่อต่อสู้กับลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศ

การสู้รบนอกประเทศ เพื่อป้องกันประเทศไทย
สงครามเวียดนาม
สงครามเกาหลี
สงครามโลกครั้งที่ 2
สงครามโลกครั้งที่ 1
การสละชีวิตเพื่อปกป้องความเป็นไทย (กรณีอื่นๆ)
สำหรับรายชื่อผู้เสียชีวิตนั้น หน่วยงานท้องถิ่นย่อมติดต่อขอชื่อผู้เสียชีวิตได้จากกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กองทัพบกทั้ง 3 เหล่าทัพ และกรมตำรวจ เป็นต้น
ขอยกเนื้อร้องขอบทเพลงพระราชนิพนธ์ “เรารู้” บางส่วนซึ่งประพันธ์โดย คุณสมภพ จันทร์-ประกา มาปิดท้ายเรื่อง คือ
**บรรพบุรุษของไทยแต่โบราณ
ปกป้องบ้านเมืองคุ้มเกล้า
เสียเลือดเสียเนื้อมิใช่เบา
หน้าที่เรา รักษาสืบไป
ลูกหลานเหลนโหลนภายหน้า
จะได้มีพสุธาอาศัย
อนาคตจะต้องมีประเทศไทย
มียอมให้ผู้ใดมาทำลาย**

เขียนโดย “ประธานฝ่ายส่งเสริมความเป็นไทย สหพันธ์สมาคมสตรีอาสาสมัครรักษาดินแดน เมื่อปี พ.ศ.2551 เป็นเวลา 12 ปี มาแล้ว

ศิริภูมิ